

“HİÇBİR KARAKTER TAM ANLAMıyla SİYAH-BEYAZ DEĞİLDİR”

ONU, EN SON “CESUR VE GÜZEL” DİZİSİNDEKİ “RIZA” KARAKTERİYLE EVLERİMİZE KONUK ETTİK. EKRAKLARDA GÖRDÜĞÜMÜZ SERTLİĞİNDEN UZAKTA, SAMİMİ VE RAHAT BİRİ YİĞİT ÖZŞENER. KENDİSİYLE HEYECANLA BEKLENEN “İŞE YARAR BİR ŞEY” FİLMİ İÇİN BİR ARAYA GELDİK VE HAKKINDA MERAK ETTİKLERİMİZİ SORDUK.

Yazı / Text ZEYNEP İYİĞÜN Fotoğraf / Photography CEVAHİR BUĞU

Yiğit ÖZŞENER

“There's No
Character Out
There That's
Completely
Black or White”

MOST RECENTLY, WE INVITED HIM INTO OUR HOMES AS “RIZA”, A CHARACTER FROM THE TV SERIES “THE BOLD AND THE BEAUTIFUL”. BUT YİĞİT ÖZŞENER IS RELAXED AND FRIENDLY, A FAR CRY AWAY FROM THE TOUGH GUY WE SEE ON THE SCREEN. WE HAD A CHANCE TO ASK HIM SOME QUESTIONS WHEN WE MET TO TALK ABOUT THE MUCH-AWAITED FILM, “İŞE YARAR BİR ŞEY (SOMETHING USEFUL)”.

Portre ... portrait



Sohbetimize “İşe Yarar Bir Şey” ile başlayalım. İki kadının tren yolculuğu etrafında şekillenen filmde Yiğit Özşener’in nasıl bir rolü var?

Film temelde, benim oynadığım karaktere varan bir yolculuk aslında. Senaryoda olan her şey başından itibaren, sona olacak olaya hizmet ediyor. Ancak filmin son anlarına kadar neyle karşılaşacağımızı bilmiyoruz. Sürprizi de burada... Fiziksel olarak hareket etmeden oynamak ise benim için farklı bir deneyimdi. Tüm hislerini ve anlatmak istediklerini bakarak, konuşarak anlatmaya çalışan bir karakter. Talihsiz ama iç dünyası çok zengin. Filmde, trenin rolüne de dikkat çekmek isterim. Filmin “başkahramanı” diyebiliriz tren için. Gece gündüz, her durduğu durakta seyirciye bir şeyler anlatıyor; o da filmin önemli oyuncularından biri.

Film ilk kez geçtiğimiz aylarda 36’ncı İstanbul Film Festivali’nde seyirciyle buluştu. Siz de ilk kez orada mı izlediniz?

Evet! İyi ki de öyle yapmışım çünkü seyirciyle birlikte seyretmek çok farklı. Hiç ummadığım sahnelerde seyirciden gelen tepkiler beni çok şaşırttı. Senaryoyu okurken üzerinde pek durmadığım anlarda, seyircinin sergilediği pozitif tepkiler etkileyiciydi. “İşe Yarar Bir Şey”, 27 Ekim’de vizyona giriyor. Yolculuğuna yurt içi ve yurt dışı festivallerde devam edecek.

Let’s start with “İşe Yarar Bir Şey (Something Useful)”. What kind of role is there for Yiğit Özşener in this film set around two women travelling on a train?

The basis of the film is a trip to see my character. From the beginning, everything in the script serves the event that occurs at the end. However, we don’t know what is going to happen, and that’s where the surprise is... For me, performing without any physical movement was a different experience. The character tries to explain his feelings through looks and words. He’s unlucky, but he has a rich inner world. I also want to point out the train’s role in the film. We could call the train the film’s protagonist. Day and night, at every station it stops at, the train has something to tell viewers, so it’s also one of the lead characters in the film.

The first screening of the film took place a few months ago at the 36th İstanbul Film Festival. Were you watching it there for the first time as well?

Yes! And I’m glad that I did, because it’s very different watching a film together with the audience. I was very surprised by the audience reaction to scenes where I hadn’t expected anything. It was very moving to get a positive reaction from the audience to moments I hadn’t paid much attention to while reading the script. “İşe Yarar Bir Şey (Something Useful)” will be in theatres starting on October 27, and it will continue to be shown at festivals in Turkey and abroad.



"DOĞAYA OLAN BORCUMUZU 'AĞAÇ KARDEŞLİĞİ'Nİ DESTEKLEYEREK ÖDEYEBİLİRİZ."

"WE CAN PAY BACK OUR DEBT TO NATURE BY SUPPORTING THE 'BROTHERHOOD OF TREES'."



Seyreden hemen hepimizin hayatında farklı bir anlamı vardır “Kaybedenler Kulübü” filminin. İkincisinin çekileceğini duymak ilaç gibi geldi! “Kaybedenler Kulübü Yolda” ile ilgili neler paylaşabilirsiniz?

Henüz her şey çok yeni. Biz de bekliyoruz açıkçası herkesle beraber. Şimdilik söyleyebileceğim, filmin günümüzde geçecek olması. Çekimlere bu ay başlıyoruz, Mete (Avunduk) ve Kaan (Çaydamlı) ile kaldığımız yerden devam edeceğiz.

“Kaybedenler Kulübü”nün üzerinden altı yıl geçti. Neler kaybettik bu süreçte?

Sadece biz değil, tüm dünya bir şeyler kaybetti. Neler olmadı ki! Benim hayatımda olağanüstü değişiklikler olmadı. Ancak yaşadıklarımız sebebiyle insanın ruh hâli çok sık değişebiliyor. Zihinsel iniş-çıkışlar yoğunlaşıyor. Olumsuzluklar insanda daha çok iz bırakıyor ama yine de bunlara kendimizi çok kaptırmamak gerek. Üretmeye, yaratmaya devam etmeye çalışıyorum. Aslında “İşe Yarar Bir Şeyler” de oluyor. TEMA’nın 25’inci yılı geldi örneğin. TEMA vesilesiyle çok güzel projeler yapma fırsatı buldum. Vakıf, gönüllüleriyle birlikte bugüne dek 12.500 hektar alanda 14,5 milyon fidanı toprakla buluşturdu, üç milyon çocukla farkındalık çalışmaları ve doğa eğitimleri gerçekleştirdi. Doğal varlıkları korumanın en etkili yolu, doğa eğitimleri düzenleyerek gelecek nesillerin doğayla olan bağlarını güçlendirmekten geçiyor. TEMA Vakfı, “Ağaç Kardeşliği Projesi”ni bu kapsamda hayata geçiriyor. Çocuklara yönelik bir doğa eğitimi ve ağaçlandırma projesi olan “Ağaç Kardeşliği”ni destekleyerek doğaya olan borcumuzu ödeyebiliriz.

Almost everyone who has seen “Kaybedenler Kulübü (Losers' Club)” has different memories of that film. I was thrilled to hear that you’ll be coming out with a sequel! What can you tell us about “Kaybedenler Kulübü Yolda (Losers' Club On the Road)”?

Everything is very new. We’re waiting along with everybody else. All I can say for now is that the film takes place in the present. We start filming this month, and we pick up with Mete (Avunduk) and Kaan (Çaydamlı) where we left off.

Six years have passed since the “Losers' Club”. What’s been lost over that time?

It’s not just us, but the whole world has lost something. What haven’t we lost! There haven’t been any extraordinary changes in my life, but the things we experience can cause frequent changes to our state of mind. The mental ups and downs become intense. The negatives make more of an impression on us, but we need to make sure they don’t cause us to close up inside. I try to keep producing and creating. In fact, “Some Useful Things” can happen. For example, this is TEMA’s 25th year, and through them I’ve had the chance to work on some very good projects. In its campaign against erosion, volunteers with the foundation have planted 14.5 million seedlings on 12,500 hectares of land and organized environmental education and awareness-raising activities for 3 million children. The best method for protecting our natural heritage is by providing environmental education programs that will strengthen the next generation’s ties to nature. It is within this framework that the TEMA Foundation is implementing its “Brotherhood of Trees Project”, which involves planting trees and educating children about nature. We can pay back our debt to nature by supporting the “Brotherhood of Trees”.

TEMA VAKFI

25

YAŞINDA

TEMA FOUNDATION IS CELEBRATING ITS 25TH ANNIVERSARY



650 bini aşkın doğa gönüllüsünün desteği alındı.

Supported by 650,000 nature lovers.



250 kırsal koruma, kalkınma ve ağaçlandırma projesi gerçekleştirildi.

250 rural protection, development and forestation projects have been realized.



3 milyondan fazla öğrenciye doğa eğitimleri verildi.

Education programs about nature have been provided to 3 million students.



Ekranlarda, son zamanlarda “kötü adam”ı oynadığınız rollerle hafızamızda yer edindiniz. “Cesur ve Güzel”de Rıza, “Ezel”de Cengiz Atay... Ancak bu karakterleri seyirciye bir hayli sevdirdiyorsunuz!

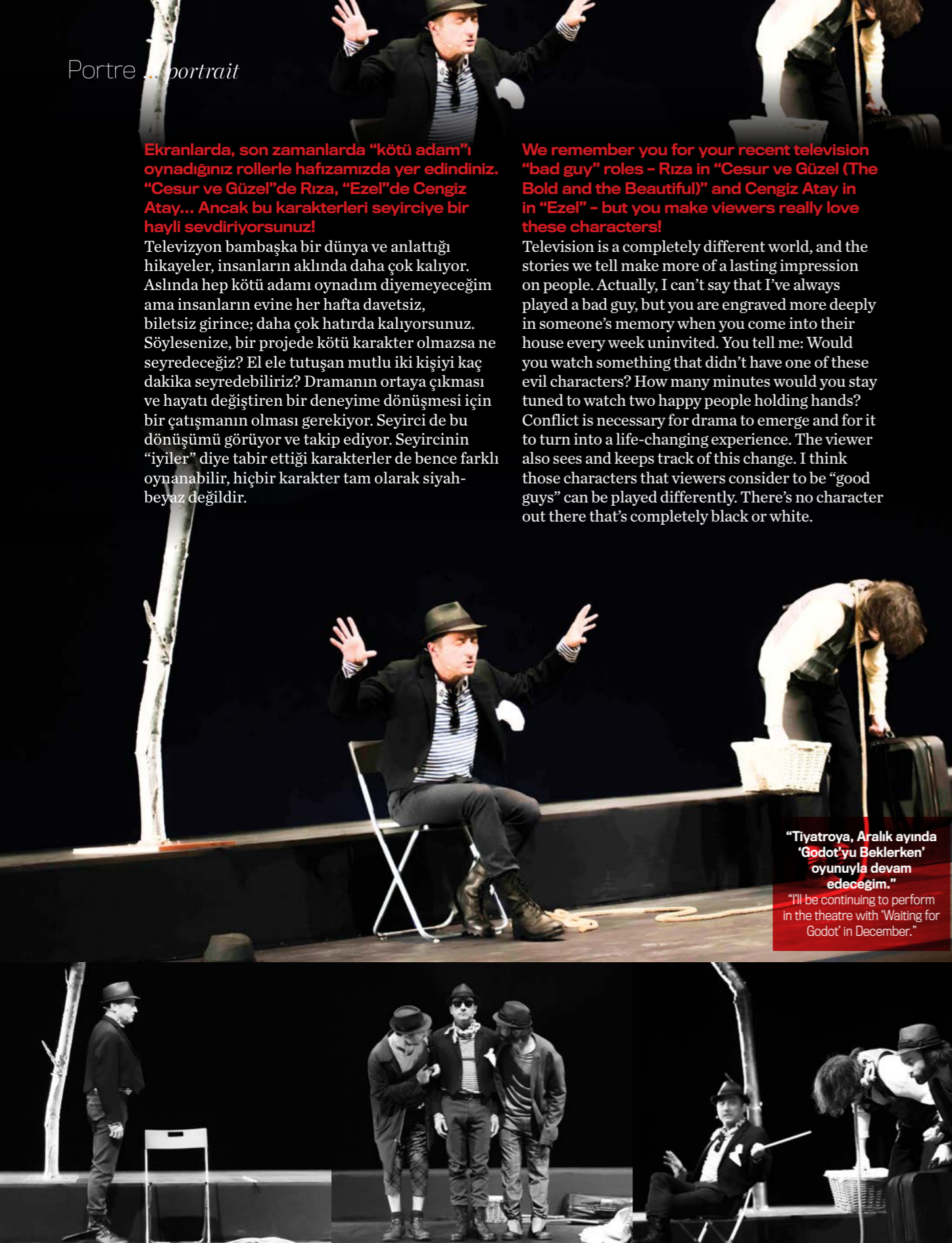
Televizyon bambaşka bir dünya ve anlattığı hikayeler, insanların aklında daha çok kalıyor. Aslında hep kötü adamı oynadım diyemeyeceğim ama insanların evine her hafta davetsiz, biletsiz girince; daha çok hatırdaki kalıyorsunuz. Söylesenize, bir projede kötü karakter olmazsa ne seyredeceğiz? El ele tutuşan mutlu iki kişiyi kaç dakika seyredebiliriz? Dramanın ortaya çıkması ve hayatı değiştiren bir deneyime dönüşmesi için bir çatışmanın olması gerekiyor. Seyirci de bu dönüşümü görüyor ve takip ediyor. Seyircinin “iyiler” diye tabir ettiği karakterler de bence farklı oynanabilir, hiçbir karakter tam olarak siyah-beyaz değildir.

We remember you for your recent television “bad guy” roles – Rıza in “Cesur ve Güzel (The Bold and the Beautiful)” and Cengiz Atay in “Ezel” – but you make viewers really love these characters!

Television is a completely different world, and the stories we tell make more of a lasting impression on people. Actually, I can’t say that I’ve always played a bad guy, but you are engraved more deeply in someone’s memory when you come into their house every week uninvited. You tell me: Would you watch something that didn’t have one of these evil characters? How many minutes would you stay tuned to watch two happy people holding hands? Conflict is necessary for drama to emerge and for it to turn into a life-changing experience. The viewer also sees and keeps track of this change. I think those characters that viewers consider to be “good guys” can be played differently. There’s no character out there that’s completely black or white.

“Tiyatroya, Aralık ayında ‘Godot’yu Beklerken’ oyunuyla devam edeceğim.”

“I’ll be continuing to perform in the theatre with ‘Waiting for Godot’ in December.”





Oynadığınız herhangi bir karakterin gündelik hayatta sizi ele geçirdiği oluyor mu?

Karakterin beni ele geçirdiği olmuyor tabii, bence bu çok sağlıklı bir durum değil. Kötülük yapmıyorum, adam öldürmüyorum (gülüyor). Ama tam tersini, benim o karakteri nasıl ele geçirdiğimi soruyorsanız, o noktada işin içine senaryo giriyor. Televizyon o kadar hızlı tüketiliyor ve yoğun bir üretim gerektiriyor ki, haftalık yazılan 120 dakikalık senaryoların yüzde yüz her detayı barındırması mümkün olmuyor. Karakterime dair senaryoda bulamadığım ipuçlarını kendim üretmeye çalışıyorum. Müsaade edildiği kadarıyla rolümü tamamlamaya çalışıyorum.

Sizi yaptığınız işler dışında medyada çok görmüyoruz. Nefes almak istediğinizde neler yapıyorsunuz?

Ailemin yanına İzmir'e gidiyorum, onlarla vakit geçiriyorum. İstanbul'daysam hep yapacak bir şeyler oluyor; bir projeyi değerlendirme, geliştirme ya da projeye hazırlanma... Kafamı dinlemek içinse doğaya kaçmaya çalışıyorum. Kalabalıktan uzak, telefonun bile çekmediği yerlere! Uzun saatler yürüyorum. Kışın da daha çok yazlık yerleri tercih ediyorum.

Hayalinizde gerçekleştirmek istediğiniz bir yolculuk var mı?

Üç yıldır İzlanda'ya gitmek var hayalimde. İzlanda'nın büyüleyici doğasında yürüyüş yapmak istiyorum. Bir de, Rusya'da Trans Sibirya Ekspres hayalim var. Tren yolculuğunu seviyorum, bir gün o yolculuğa da çıkmayı umuyorum.

Do any of the characters you play ever take hold over you in your daily life?

Of course not, and I don't think it would be very helpful if they did. I'm not doing any harm, I'm not killing anyone (laughs). On the other hand, if you're asking how I get a handle on a character, that's the point where the script comes into play. Television is consumed so quickly, and the production pace is so fast that it's impossible to capture 100% of every detail in a 120-minute script. Clues to my character that I can't find in the script I try to produce on my own. I try to flesh out my role to the greatest extent possible.

We don't see you in the media very often outside of the work you're doing. What do you do when you want to relax?

I visit my family in İzmir and spend time with them. If I'm in İstanbul, there's always something to do, a project to evaluate, develop, or prepare... To relax, I try to get away to nature, to places far away from the crowds, places where my phone can't even pick up a signal! I walk for hours on end. In the winter I enjoy spending time in those places known as summer holiday spots.

Have you got any dream trip you'd like to make a reality?

For the past three years I've dreamed about going to Iceland. I want to walk in the magical Icelandic nature and I dream of travelling in Russia on the Trans-Siberia Express. I love train travel, and one day I hope to make that trip.